

**Міністерство освіти і науки України
Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів
України**

**Національна академія наук України
Одеський державний екологічний університет
Національний ботанічний сад імені М.М. Гришка**

МАТЕРІАЛИ

**Четвертої Всеукраїнської
науково-практичної конференції
«Євроінтеграція екологічної політики
України»**

м. Одеса

25 жовтня 2022 р.

**Секція ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО
ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА**

Корнілова О.В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ОСВІТИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА.....	336
Бовсуновський Є.О., Горобцов І.В., Христинченко Ю.К., Бондаренко О.О. ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ: ПРОБЛЕМИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	341
Владимирова О.Г. ПЕРЕШКОДИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ РЕФОРМИ ПРОМИСЛОВОГО ЗАБРУДНЕННЯ В УКРАЇНІ.....	343
Макарчук В.В. ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	347
Савченко А.М. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ В ПРАВОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ.....	350
Hutsaliuk V.V. THE EUROPEAN UNION'S GREEN NORMATIVE POWER IN UKRAINE: A MYTH OR A REALITY.....	352
Жижко Т.В., Іванова В.В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВОСТІ.....	357
Гарабажій Т.А. ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ТОРГІВЛІ КВОТАМИ НА ВИКИДИ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ В УКРАЇНІ.....	360
Черняк Л.М., Синило К.В., Кажан К.І., Тихенко О.М., Кічата Н.М. ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНИХ СТАНДАРТІВ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ...	365
Швидченко І.Г. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ШЛЯХОМ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СПІВТОВАРИСТВА.....	366
Немцова О.А., Молчанова А.Ю. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ (РОМАНО-ГЕРМАНСЬКИЙ) ПІДХІД ДО ТЕОРІЇ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	369

ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Макарчук В.В.

Білоцерківський національний аграрний університет

Нині серед великої кількості глобальних загроз проблема забезпечення екологічної безпеки займає одне з важливих місць, адже її ефективне вирішення матиме вплив на всю світову спільноту. Екологічна безпека людини та держави обумовлена складністю її забезпечення через обмеження екологічних прав та інтересів громадян. Доцільно проаналізувати повноваження Національної поліції України, як правоохоронного органу, стосовно забезпечення екологічної безпеки.

Аналізуючи законодавство у сфері національної безпеки і оборони А. В. Савченко та Е. М. Кісілюк вважають, що складовими частинами поняття «національна безпека» є: політична, економічна, соціально-культурна, інформаційна та екологічна безпеки [1].

Стаття 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів відносить органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [2]. Частина перерахованих в Законі правоохоронних органів мають свої повноваження у сфері забезпечення екологічної безпеки.

Згідно з статтею 5 Закону України «Про Національну поліцію»: «поліція у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів» [3]. Як визначено статтею 23 даного Закону, «здійснюючи свої завдання, національна поліція здійснює контроль за дотриманням вимог режиму радіаційної безпеки, сприяє забезпеченню відповідно до Закону правового режиму надзвичайної екологічної ситуації у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості» [3]. Це дає змогу говорити про певну взаємодію Національної поліції України з підрозділами Державної екологічної інспекції України в сфері забезпечення екологічної безпеки.

Наприклад, підрозділам Національної поліції України надано повноваження складати протоколи та розглядати справи про адміністративні правопорушення (ст. 222 та 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП)), які зачіпають екологічні інтереси суспільства

(порушення вимог режиму радіаційної безпеки в місцевостях, що зазнали радіоактивного забруднення (ст. 46-1 КУпАП), порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів (ст. 152 КУпАП) порушення правил тримання собак і котів (ст. 154 КУпАП) тощо. До повноважень поліції, на думку В. Ю. Делія, що спрямоване як на забезпечення охорони громадського порядку, так і на дотримання екологічної безпеки, також належить здійснення контролю за додержанням фізичними та юридичними особами спеціальних правил і порядку зберігання й використання зброї [4, с. 118].

Європейський вимір у реформуванні Національної поліції України як ключового елемента системи Міністерства внутрішніх справ України може бути запроваджений через застосування взаємодоповнюючих дій за такою логічною схемою: європеїзація – гармонізація – наближення – адаптація. Забезпечення успішної реалізації державних стратегій європейського вибору України прямо залежить від ефективності функціонування інституту державної служби. Європейський вимір у реформуванні Національної поліції України передбачає створення Міністерства внутрішніх справ України належних умов для набуття та розвитку відповідних навичок, необхідних для активних дій на європейській арені [5, с. 119].

Практично в усіх країнах розвинутої демократії нові офіційні підходи або найважливіші концептуальні нормативно-правові акти у сфері забезпечення національної безпеки розробляються та представляються виконавчою владою. Відповідні нормативно-правові акти, як правило, містять оцінку ситуації в цілому, формулюють загальні завдання, програми і заходи, можливі зміни в структурі державних органів, відповідальних за їх виконання [6, с. 10]. Створюючи національну державну правову систему необхідно також відповідно куруватись нормами Європейського Союзу і одночасно проводити адаптацію з наявними європейськими законами, а якщо приймати нові, то вони мають бути узгоджені з правовим полем Європейського Союзу [7, с. 90].

Отже, чинне законодавство встановлює доволі широке коло суб'єктів у сфері забезпечення екологічної безпеки, однак їх повноваження в даній сфері доволі обмежені. Національна поліція України, здійснюючи свої функції, може взаємодіяти з іншими державними, органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами стосовно забезпечення екологічної безпеки в межах їх компетенцій.

Література

1. Савченко А. В., Кісілюк Е. М. Кримінальне право. Особлива частина : мультимедійний навчальний посібник. URL: https://www.naiu.kiev.ua/books/mnp_krum_pravo_osob/Files/Lec/T2/T2_P1.html (дата звернення: 13.10.2022).

2. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23.12.1993 р. № 3781-ХІІ : станом на 25 листоп. 2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> (дата звернення: 13.10.2022).

3. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII : станом на 15 черв. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 13.10.2022).
4. Делія В. Ю. Повноваження Національної поліції України у сфері забезпечення екологічної безпеки. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. №1. С. 116-119.
5. Кузьменко І. Г. Організаційно-правові засади професійної підготовки управлінських кадрів поліції в країнах ЄС : дис. ... д-а філософії: 081 Право / Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2021. 241 с. URL: http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/19771/1/dysert_kuzmenko_ih.pdf (дата звернення: 13.10.2022).
6. Новицький Г. В. Актуальні проблеми формування системи нормативно-правового регулювання національної безпеки України. *Національна безпека в контексті євроатлантичної інтеграції України: нормативно-правові аспекти* : наук.-інформ. збірн. Вип. 7. Київ : ДП «Євроатлантикінформ», 2005. С. 6-16.
7. Пендюра М. М. Правове забезпечення національної безпеки України в умовах євроінтеграції. *Науковий вісник НАВС України*. 2005. № 2. С. 86-94.